

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget tilsigter en afløsning af lov nr. 334 af 18. juni 1969 om forsvarets organisation m. v. med de ændringer, der følger af lov nr. 214 af 26. april 1973, jfr. lovbekendtgørelse nr. 308 af 1. juni 1973.

Regeringen finder, at de grundlæggende internationale forudsætninger for dansk sikkerhedspolitik, således som de afspejlede sig i forsvarsordningen af 1973 som videreført i 1977, ikke har ændret sig afgørende i den periode, ordningen har været gældende. Væsentlige ændringer aftegner sig heller ikke for de nærmest følgende år. Det må dog samtidig erkendes, at en vurdering af udviklingen i den internationale situation selv på relativt kort sigt er behæftet med betydelig usikkerhed bl.a. som følge af den i de senere år konstaterede forværring i forholdet mellem de to supermagter.

Regeringens overordnede sikkerhedspolitiske mål er at bidrage til fredens bevarelse i vort område og at sikre landets suverænitet og handlefrihed. Som led heri vil det fortsat være nødvendigt dels at opretholde et troværdigt dansk forsvar som en del af NATO's samlede forsvar, dels at søge fremmet bestræbelserne for international stabilitet, afspænding og våbenkontrol.

Danmarks begrænsede ressourcer udelukker, at et dansk forsvar isoleret kan have krigsforebyggende virkning i tilstrækkeligt omfang. Militær sikkerhed for det danske område må ses i sammenhæng med den almindelige Øst-Vest-balance i det europæiske område, og krigsforebyggelsen må søges i medlemskabet af og samarbejdet inden for Atlantpagten, hvor dansk forsvar indgår som en del af NATO's integrerede forsvar.

Regeringen ser ikke noget realistisk alternativ til denne alliance med dens dobbelte formål: at sikre forsvaret af medlemslandene og at medvirke til afspænding mellem Øst og Vest.

Mere konkret ligger krigsforebyggelsen for Danmarks vedkommende i egen forsvarsindsats og

evne til at hævde Danmarks suverænitet samt i muligheden for at modtage allierede forstærkninger til understøttelse af forsvaret af dansk område. Det er en naturlig konsekvens af den siden 1960 førte forstærkningspolitik, at Danmark som hidtil søger at opnå den bedst mulige sikkerhed i forbindelse med samarbejdet med vore allierede.

Dansk forsvar bør således have en sammensætning, størrelse og udholdenhed, der muliggør tilførsel af og samarbejde med allierede forstærkninger.

Når den samlede forstærkningsplan for Europa, der er under udarbejdelse, foreligger, vil regeringen søge klarlagt de vilkår, der skal gælde for modtagelse af og støtte til de styrker, der i planlægningen er foreslået for vort område og tage stilling til en eventuel nødvendig justering af den hidtidige forstærkningspolitik.

Foretagne analyser har vist, at det for at skabe overensstemmelse mellem mål og midler er nødvendigt at kunne tilpasse de opgaver, forsvaret skal kunne løse, og dermed forsvarets styrkemål og sammensætning, til udviklingen på det sikkerhedspolitiske og det teknologiske område samt til de økonomiske rammer, der stilles til rådighed. Den gældende ordning, hvorefter hovedbestanddele af værnene kvantitativt er fastsat i selve loven eller i forbindelse med loven, kan hæmme en sådan tilpasning, og den foreslås derfor afløst af en ordning, hvorefter sammenhængen mellem forsvarets opgaver og midler på længere sigt løbende vil kunne tilpasses på grundlag af en styrket planlægning, der gennemføres efter nærmere fastsatte retningslinier.

Det er på denne baggrund, at det i lovforslagets § 3 foreslås, at forsvarsministeren kan fastsætte størrelsen, sammensætningen og organisationen af værnene og de til forsvaret i øvrigt hørende organer. I forbindelse hermed er det hensigten at udbygge gældende praksis for orientering m. v. af folketingets forsvarsudvalg om forsvarets status, anskaffelsesplaner og i det hele taget om grundla-